

ŽIVOT V TOPOLNÉ

cena 5 Kč

Obecní zpravodaj

Číslo 3

Ročník XVIII.

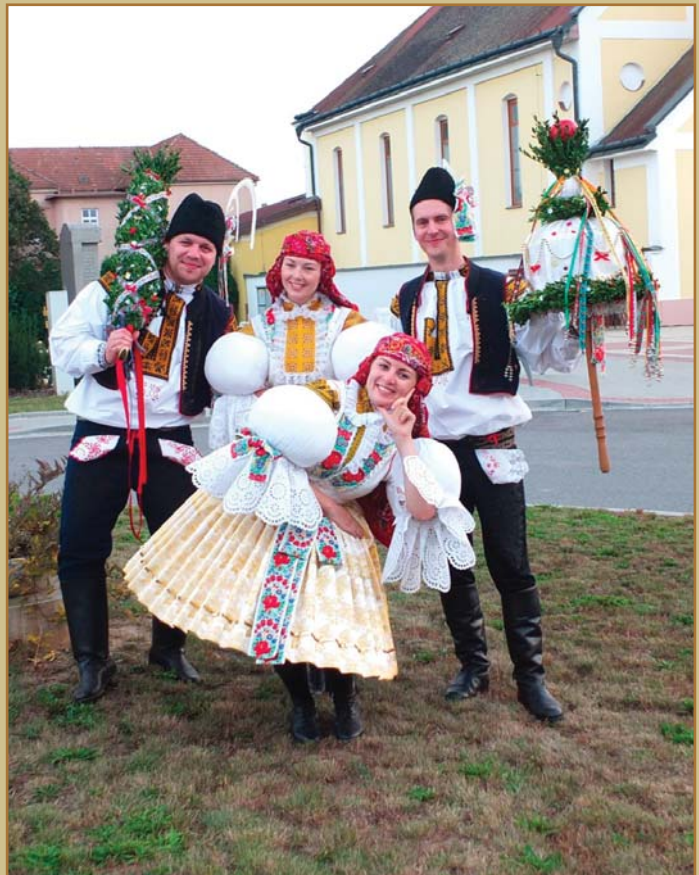
Svatováclavské hody s právem

Všecky vás tu pěkně vítám,
chasu, muziku, aj celú dědinu.
Dojít k nám od susedů
trvalo vám snáď hodinu.

Su však ráda, že ste dorazili v hojném počtu.
Nech sa všeci v pondelňím Kurýru dočtú,
že sme topolské hody řádně oslavili,
né, že sa krojovaní hned' u kostela navalili.
Hody sú ale enom jednu za rok,
tak leckdo odpustí vám aj nejistý krok.
Lebo každá osoba ožralá
sa v kroji změní ve veselú děvčiču či šohaja.
Když už o veselých šohajoch řeč sem začala,
přišel čas, abych aj tebe, stárku, přivítala.
Právo draze vykúpené
dávno tu mám nachystané.
Enom ťa prosím, pozorno ho ohlédaj,
přespolní šohaje žádné k němu nepúšťaj.
Aj pro tebe, chaso, mám jednu radu.
Snáď nebude na závadu.
Zatým ste daleko chodit nemoseli,
abyste mladší právo objavili.
Ale námaha veliká vás ešte čeká,
ke starším stárkom je cesta daleká.
Proto ešte odpočinite,
pagáčkem či štamprlú sa posilněte
a tom našém právu zatancujte!

Veselo, muziko, veselo!

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
další suché léto je definitivně za námi. Pro pěstitele „užitečného ovoce“ nebylo zrovna příznivé, a tak nově zvenku opravenou topolskou pálenici asi rekordní sezóna nečeká. Doufejme, že chladné počasí, které v horských oblastech přineslo první sněhové vločky, není předvěstí toho, že se nám léto přehoupne rovnou do zimy.

V letních měsících uspořádali naši rybáři závody dospělých i dětí. Při dětských závodech nahodilo udice přes 40 účastníků. Je potěšitelné, že rybolov přitahuje k našemu štěrkáči stále více mladých lidí, kteří tráví svůj volný čas v přírodě na čerstvém vzduchu.

Prázdninové dny jsme využili k provedení celkové rekonstrukce sociálních zařízení v mateřské škole. Zednické práce a obklady si vzal za své pan Mikulka, sociální zařízení instalovali bratři Máškovi, sádrokartonové obložení provedl pan Belej a výmalbu pan Šimek.

Výsledek jejich práce bude zase nějaký čas sloužit našim nejmenším.

I letos se naše obec představila na slavnostech vína v krojovém průvodu a ve svém stánku v uherskohradištských Smetanových sadech. Chci moc poděkovat všem muzikantům, tanečníkům, rodinám s dětmi a členkám Společenské komise, kteří naši obec reprezentovali. Zaměstnanci obecního úřadu, hasiči, firma ROMAX a už tradičně Ivoš Marášek zajistili potřebnou „logistickou podporu“. Výrobu topolských kraslic předvedly návštěvníkům slavností paní Milada Čačíková a Iveta Bursíková.

Už v minulém čísle jsem se zmiňoval o zahájení prací na letošní nejnáročnější investiční akci - zateplení a výměně

oken a dveří v kulturním středisku Búrovce. Začátkem srpna bílovická společnost SV - Stav pana Slováčka tyto práce dokončila. A nutno dodat, že ve velmi dobré kvalitě. Búrovce oproti minulému stavu zvenku rozhodně prohlédly a rekonstrukce se v budoucnu určitě projeví i úsporami energie.

A jak jsme tušili, vyvolaly práce na zateplování nutnost dalších zásahů. V první řadě bylo nutno demontovat stará plynová topidla. Po zvážení různých variant (klasické radiátory, elektrické přímotopy, infrazářiče) jsme se nakonec rozhodli na doporučení odborné firmy použít pro vytápění plynové ohříváče vzduchu. Jejich instalaci dokončuje společnost Plynosystém Napajedla v těchto dnech. Taneční parket a pódium již měly svá nejlepší léta také za sebou. A tak provedli řemeslníci Viliam Varga s Jiřím Samohýlem jejich rekonstrukci. Osvětlení a některé elektrické rozvody nejenže zastaraly, ale bohužel už ani neodpovídaly novým požárním předpisům. Proto byla provedena jejich výměna. Ve velkém sále přibýly nové stoly a lavice vyrobené Martinem Škárrou a Pepa Lapčík doladil schody na podium novým obložení. Spoustu času, energie a úsilí věnoval rekonstrukci především místostarosta Radek Vajdík.

A tohle všechno bylo potřeba stihnout tak, aby mohla být v Búrovcích uspořádána hodová zábava. Popravdě řečeno, kdo přišel do sálů týden před hody, moc tomu nevěřil. A v téhle chvíli se projevila síla a morálka topolské hodové chasy. Nejenže stačili naladit formu na krásné hodové vystoupení, ale dokázali uklidit velký nepořádek, který s sebou každé takové práce přinesou a vyzdobit Búrovce tak, aby večerní hodové veselí

mohlo proběhnout v plné parádě. Patří jim za to můj velký obdiv a poděkování.

Svatý Václav letos znovu shůry shlédl na početný krojovaný průvod. Chtěl bych moc poděkovat starším stárkům Monice Šlajferčíkové a Tomáši Knotovi, mladším stárkům Veronice Kučerové a Lukáši Piňkovi, jejich rodičům, celé hodové chasě, muzikantům a všem (zvláště pak Davidovi Burešovi), kdo se na uspořádání hodů v naší obci podíleli. To, že letos bylo v průvodu zase o několik párů víc, než loni, svědčí o tom, že našim mladým není uchovávání tradic zas tak lhostejné, jak by se některým z nás možná zdálo.

A po hodovém průvodu jsme zase zpátky v Búrovcích. Přestože mně zrak s přibývajícím věkem slouží čím dál méně, nemohlo mi uniknout, že mezi hosty převládali na hodové muzice „přespolané“. Chci věřit, že se časem přece jen ukáže, že se i my topoláci umíme „vyzut papuče“, vypnout televizi, zaklapnout notebook a jít se společně bavit.

Závěrem bych Vás všechny rád pozval na tradiční lampiónový průvod k výročí vyhlášení Československé republiky zakončený besedou s autorem knihy o osudech topolských občanů - vojáků v 1. světové válce panem Františkem Samsounkem. Neméně zajímavá bude jistě i beseda o osobě Veruny Čudové, jejíž krása inspirovala malíře Josefa Másesa. Tu pořádá naše knihovna s bílovským historikem panem Krystýnem. Pozvání platí samozřejmě i na další společenské akce, jejichž termíny najdete na dalších stránkách našeho časopisu.

S přáním všeho dobrého do následujících dnů

*Ladislav Botek
starosta obce*

VÝSLEDKY PROJEDNÁNÍ č. 02/2016

ze zasedání Zastupitelstva obce Topolná, konaného dne 23. 6. 2016

A. Zastupitelstvo obce schválilo:

- složení návrhové komise, zapisovatele a ověřovatele zápisu
- zařazení bodu 7. Zpráva kontrolního výboru a posunutí číselného označení dále projednávaných bodů; zařazení bodu 8. 2. - Účetní vyřazení pohledávky a zařazení bodu 8. 3 - Rozpočtová opatření vyplývající z dotačních titulů
- uzavření smíru mezi Obcí Topolná a společnostmi FUTUREX spol. s r.o., IČ:25346032, kdy Obec Topolná uhradí společnosti FUTUREX, spol. s r.o., částku ve výši 140.000,-- Kč, představující bezdůvodné obohacení za užívání pozemků parc. č. st. 803/2, 1030/503 a 1030/505 ve výlučném vlastnictví společnosti FUTUREX, spol. s r.o., nacházejících se v katastrálním území Topolná, za období od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2016, převodem na bankovní účet společnosti FUTUREX, spol. s r.o., a to nejpozději do 3 kalendářních dnů ode dne právní moci usnesení o schválení smíru
- úhradu nákladů Obcí Topolná na zpracování znaleckých posudků vyhotovených v rámci předchozího soudního řízení, a to nejpozději do 3 kalendářních dnů ode dne právní moci usnesení o schválení smíru
- Rozpočtové opatření č. 6 dle přílohy

- účetní vyřazení pohledávky ve výši 127 661,80 Kč za společností IPOS Group s.r.o.
- Radě obce pravomoc rozhodovat o rozpočtových opatřeních vyplývajících z dotačních titulů v jakékoliv výši
- prodej pozemku zapsaného na LV č. 1 v k. ú. Topolná pro Obec Topolná pod parc. č. 1907/3 o výměře 48 m² za cenu 100,-- Kč / m² manželům Marcelu a Jaroslavu Máškovi, bytem Topolná 450
- prodej pozemků zapsaných na LV č. 1 v k. ú. Topolná pro Obec Topolná pod parc. č. 1904/4 o výměře 162 m²; pod parc. č. 1905/5 o výměře 89 m², pod parc. č. 1905/7 o výměře 101 m² za cenu Kč 100,-- Kč / m² Ing. Jaromíru Foralové, bytem Masarykovo nám. 222, Napajedla
- smlouvu o právu provést stavbu příjezdové komunikace na části pozemků zapsaných na LV č. 1 v k. ú. Topolná pro Obec Topolná pod parc. č. 2187/6 a parc. č. 3228/1 mezi vlastníkem pozemků Obcí Topolná a stavebníkem Vlastislavem Korálem, bytem Topolná 367

B. Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí:

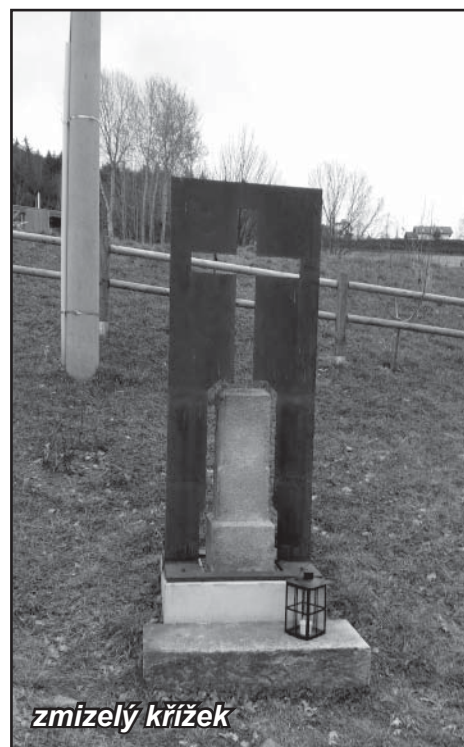
- zprávu o činnosti rady obce
- zprávu kontrolního výboru

Pamětní křížek na cholеровém hřbitově

Příběh vzniku pamětního křížku se začal odvíjet loni na podzim. 150. výročí cholеровé epidemie v Topolné už mělo být za necelý rok. Gusta Knot si posteskl, že jeho snahy o vybudování nějaké připomínky na místě cholеровého hřbitova vycházejí naprázdno. Obec snad z obav z nákladnosti neměla zájem památník vybudovat. Tak jsme si řekli, že bychom zkusili něco v tomto směru podniknout, něco co by nebylo nákladné, ale bylo dostatečně důstojné. Trochu jsme spoléhali na našeho kamaráda, architekta z Prachatic, který určitě něco vymyslí. Věděli jsme o jejich aktivitě "Zmizelý křížek" kdy nalezené kamenné torzo bývalého křížku oživilo za-

jímavým nápadem a již zaniklý křížek tak dostal novou podobu.

Obrátit se na našeho kamaráda se vyplatilo. Po vybudování jejich zmizelého křížku jim zbyla vyřiznutá část a myšlenka byla na světě. Použijeme jejich vyřiznutou část, kterou nám k této příležitosti darovali, tu osadíme do kamene. Nenáročné a přece důstojné. Vytvořili jsme vizualizaci křížku včetně podoby, jak bude celý památníček vypadat v krajině. Radě obce jsme představili náš projekt s žádostí o povolení umístit jej na obecní pozemek na místě cholеровého hřbitova s tím, že celá akce bude financována jen ze soukromých prostředků, obecní rozpočet to nijak nezatíží. Radě se nápad

líbil a dál už nic nestálo v cestě vlastní realizaci. Nechali jsme vygravírovat texty do ocelového kříže. V lomu na Žlutavách vybrali vhodný kámen. Obecní pracovníci vyčistili prostor, my jsme vykopali jámu pro usazení, kámen přivezli a usadili do šterkového lože a následně kříž vsadili do kamene. A podobu už znáte.

Díky aktivitě několika lidí, aktivnímu přístupu obce a přátelům z Prachatic vznikl důstojný památník obětem cholery v Topolné. Komplementární části obou pomníků tak navíc stvrdily vazbu, které už dlouho mezi některými topoláky a prachaticáky existuje.

Jeden se spolutvůrců projektu.

kříž na Hraničkách

JAK TO BŮH MŮŽE DOVOLIT?

Od roku 2011 připravoval pro Vás za místní společenství věřících při Římskokatolické farnosti Bílovice do tohoto periodika různé zprávy a zamyšlení P. Josef Říha. Po pěti letech ho otec arcibiskup Jan Graubner poslal do Uherského Hradiště. Stal se tam nejen farářem, ale také děkanem jednoho z největších děkanátů Olomoucké arcidiecéze. Děkuji mu za jeho službu v kostele zasvěceném Neposkvrněnému početí Panny Marie a slibuji, že se budu ze všech sil snažit na jeho dílo navázat.

Jaké téma vybrat pro začátek? Palčivé a aktuální. Odvěký souboj mezi dobrem a zlem je přece starý jako lidstvo samo. Stejně se týkal našich předků, jako se nyní týká nás samotných. Datum posledního dne druhého zářijového týdne jako by přímo vybízelo ke krátkému zastavení.

V neděli 11. září totiž uplynulo již patnáct let od série koordinovaných teroristických útoků na Spojené státy americké, při nichž vyhaslo na tři tisíce lidských životů a také se zřícením dvou mrakodrapů Světového obchodního centra zřejmě navždy změnilo panoráma ostrova Manhattan.

Při vzpomínce na tyto tragické okamžiky opět nejednou zazněla otázka: „Kde byl v těchto chvílích Bůh?“. Nebo otázka podobně znějící: „Kdyby byl Bůh, mohl by něco takového dovolit?“

Některé otázky překračují horizont našeho poznání. Přesto však není možné zůstat stát na místě a je potřeba alespoň se pokusit vydat

vstříc přijatelné odpovědi.

Existenci zla ve světě nemůžeme popřít. Dokonce si sami musíme přiznat, že některé zlo je přítomno v našem životě či v životě našich nejbližších díky nám samotným (byť většinou jde jen o drobnosti, které si velkoryse sami odpouštíme a možná už s nimi nehodláme nic dělat). Kdo je tedy vinen tomu, že je na světě zlo?

Bůh je dobrý. On sám není autorem a ani se nestává záminkou k přítomnosti zla ve světě. Skutečnou a jedinou pravou příčinou existence zla ve světě je člověk, který se svobodně rozhoduje, zda jednat v souladu s Božím přáním nebo se vydat po vlastních cestách.

Velmi trefně toto téma řeší prezentace, kterou mi opakovaně zasílají na email v téměř pravidelně opakujících se intervalech přátelé. Prezentace se nazývá „U HOLIČE“.

Jeden muž, stejně jako každý jiný měsíc, šel k holiči. Začali spolu hovořit o různých věcech. A najednou hovořili o Bohu.

Holič řekl:

- Víte, já nevěřím, že Bůh existuje.

- Proč si to myslíte?, zeptal se klient.

- Je to velmi prosté. Stačí jen vyjít na ulici, abych se přesvědčil, že Bůh není. Kdyby byl Bůh, myslíte, že by bylo tolik nemocných? Existovaly by opuštěné děti? Kdyby byl Bůh, nebylo by bolesti, utrpení. Prostě – nemůžu si představit Boha, který tohle všechno dovolí.

Klient se zamyslel, chtěl něco říct, ale pak re-

zignoval. Nechtěl vyvolat nepotřebnou diskuzi. Když holič dostříhal, klient zaplatil a odešel. A v tom momentě uviděl na ulici člověka s dlouhými, zanedbanými vousy i vlasy. Vypadalo to, že již delší dobu jeho vlasy i vousy neviděly holiče. Byl zanedbaný a špinavý. Tehdy se klient vrátil a řekl:

- Víte co? Holiči neexistují!
- Velmi směšné. Jak to neexistují?, zeptal se holič. Já jsem jedním z nich!

- Ne!, odporoval klient. Holiči neexistují. Kdyby existovali, nebylo by tolik lidí s dlouhými vlasy a vousy, jako ten člověk na ulici.

- Ale neééé... Holiči existují, to jen lidé nás nehledají Z vlastní vůle!

- No právě, řekl klient. Přesně tak. Bůh existuje, to jen lidé ho nehledají. A dělají to z vlastní vůle. Proto je tolik utrpení a bolesti ve světě.

Přeji sobě i Vám, aby v našich životech bylo přítomno co nejvíce dobra. A pokud už se přece jen někdy setkáme se zlem, ať na něj odpovíme především trpělivostí, milosrdenstvím a láskou.

P. Jindřich Peřina

Poděkování

patří rodině Krátké – resp. manželům Drahoslavě a Františku, za nevšední ochotu a zájem o historii - rodokmen nejen své rodiny, svých předků.

Náhodou jsme se potkali a debatovali o čerstvě vydané

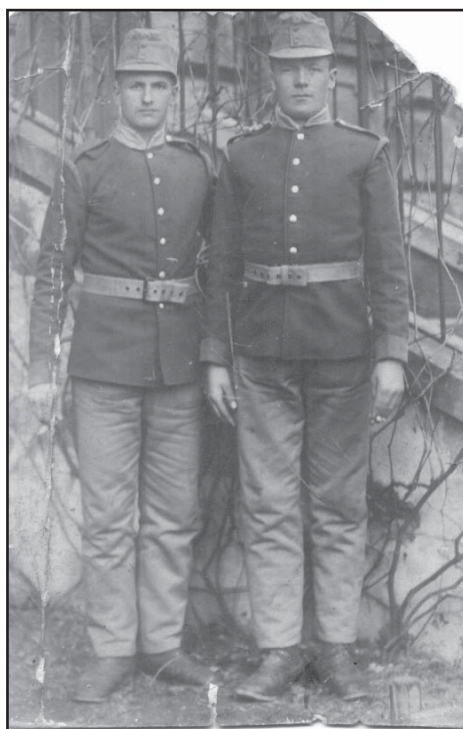
knize „VELKÁ VÁLKA“ a přišla řeč, že doma mají nějaké foto z první světové války. Požádal jsem je, zda bych se mohl podívat do jejich alba. Souhlasili a opravdu to bylo to, co neustále vyhledávám a žadoním u ro-

din, kterých se obsah vydané knížky týká. Děkuji!

Na fotografii (zprava) je voják **Petr Krátký**, který sloužil u Infanterieregimentu (pěší pluk) č. 3 rakousko-uherské armády, se svým kamarádem.

I když v rodině koluje zpráva, že zemřel na italské frontě, digitalizované dokumenty - seznamy z VHÚ Praha (Vojenský historický ústav) nám říkají, že tomu tak nebylo. Uvedené údaje na Úmrtním listu (kopie z kartotéky VHÚ) nám sdělují, že **zemřel 30. června 1915 u místa Potoczek v Ruském Polsku ve věku 20 let. Pohřben v místě samém.** Zajímavostí by bylo zjistit, zda se v místě Potoczek nachází nějaký hřbitov nebo památník s uvedenými jmény vojáků, kteří v místě, nebo poblíž padli při válečném běsnění.

Fr. Samsounek

Příjmení a jméno	Krátký
Hodnost a pluk	vojv. p. pl. 3.
Datum a místo narození (polit. okres, země)	1895 Polsko, M. Krasovice Aniwa
Příslušnost (polit. okres, země)	30.
Datum a místo úmrtí (polit. okres, země)	30. 6. 1915 Polsko, Potoczek
Datum pohřbu	30. 6. 1915
Označení hřbitova a místo (polit. okres, země)	Polsko Aniwa
Oddělení, číslo hrobu	
Opsáno podle	matulky p. pl. 3. m. Z. V. V. Gm.
Úmrtní kniha: tom., fol.	Am. 11. fol. 235.
Tiskárna MNO. — 1163-36.	

Názor občanky Topolné

Moje dojmy ze zasedání obecního zastupitelstva

Dne 29. 9. 2016 jsem se zúčastnila veřejné schůze obecního zastupitelstva, ale jak budu rozčarovaná, jsem netušila. Projednávalo se několik bodů. Mezi nimi požadavek V. K. o zbudování cesty na horním konci na pozemku OÚ. Cestu si údajně udělá V. K. Obecní úřad

mu zbuduje osvětlení. Nestačila jsem se divit, ale všechno bylo předem schváleno, zastupitelé to totiž všechno odkývali až na 2 hlasy proti, což nebylo nic platné. Já si myslím, kdo maže, ten jede. Ale ještě si neodpustím dodatek. Kdyby si udělali naši konšelé někdy vycházku na horní konec, tak by si řekli „Co děti z horního konce, mají si kde

hrát, mají ale jen na cestě.“ Taky by se pro ně mohlo zbudovat menší hřiště. Jenom chtít. Ale to se raději bude investovat pro jednotlivce na osvětlení. Takže jsem dospěla k názoru, „Škoda mého času, který jsem strávila na této povedené schůzi, protože nikoho stejně nezajímá názor obyčejného člověka.“

F.H.

Návštěva večerního Buchlova

Dne 23. 7. 2016 se uskutečnila návštěva večerního Buchlova. V letošním roce naše Společenská komise obce Topolná neměla tuto akci plánovanou, ale pro velký zájem spoluobčanů se nám podařila uskutečnit. Jelikož jsme ji začaly organizovat se zpožděním, prohlídky byly zařazeny až na velmi pozdní hodiny, ale to na přitažlivosti této akce neubralo. Autobus byl naplněn do posledního místa a Ti, kteří se ještě večerní prohlídky hradu Buchlova nikdy nezúčastnili, jeli s velkým očekáváním co jim večer přinese. Někteří se zúčastnili již po několikáté, ale také očekávali nové zážitky, protože organizátoři této akce mají vždy nějaký nový nápad. Myslím, že nikdo nebyl zklamán a při pozdním návratu do naší obce se již ozývaly hlasy s plánováním prohlídky hradu Buchlova s Černou paní Buchlovskou i příští rok. No uvidíme.

Chtěla bych touto cestou poprosit spoluobčany, kteří mají nápady na budoucí možné akce, které by zaujaly, ať kontaktují některou z členek Společenské komise nebo pracovnice přímo na

OÚ Topolná. Naše Společenská komise připravuje na 21. 10. 2016 večerní návštěvu ZOO Lešná i s možnou prohlídkou zámku. Veškeré bližší informace budou na plakátech a emailových stránkách obecního úřadu.

Melou Boží mlýny...?

Dne 1. července 2016 – v pátek odpoledne, jsme se v bílovickém kostele rozloučili s paní Emilií Dohnalovou z Topolné, která zemřela ve věku 93 let. Nikdy se nevdala, zůstala svobodná a celý svůj život pracovala v zemědělství. Nejdříve od školních let doma, potom v Jednotném zemědě-

ském družstvu (dále jen JZD) v Topolné. Jako každá práce na poli je fyzicky náročná, tak tomu bylo i v počátcích JZD. Zvláště při scelování pozemků, kdy nebylo tolik strojů jako dnes a tehdy se pomocných prací účastnily většinou ženy.

V padesátých letech minulého století v době tvrdé socializace

vesnice však byly na zemědělství ve vesnicích řádově staveny určité násilné prostředky, abychom „snáze a rychleji dosáhli lepších zítřků“. K tomuto se váže, dnes už pro většinu populace úsměvná zkušenost – příhoda, jak tehdejší režim postupoval.

Rodina Dohnalova z čísla 23

(tak jako mnozí soukromě hospodařící zemědělci) byla povinná na svých polnostech vysadit plodiny podle zvláštního seznamu – předpisu MNV, aby byla zajištěna výživa národa. Když nastal čas výsadby a příkaz – předpis nebyl dodán, soudruzi se nějak omeškali, nasadili Dohnalovi na své pole co uznali za vhodné. Nastalo předvolání před trestní komisi MNV za přítomnosti příslušníka Veřejné bezpečnosti (VB). Potom byl za několik dnů do domu doručen písemný rozsudek, v tomto

případě odnětí svobody na několika týdenní pobyt ve vězení. Bylo určeno, že tento trest za rodinu musí odpykat paní Emílie, protože rodiče byli přestárlí, čtyři sestry vdané a Anna, co bývala doma, pracovala v továrně. Termín výkonu trestu se blížil, napětí a nervozita v rodině stoupala s blížícím se datem nástupu trestu. Však obavy a zprávy o věznicích v Uh. Hradišti byly oprávněné. Ale stalo se to, co nikdo nepředpokládal a neplánoval. V té době náhle v SSSR zemřel diktátor Sta-

lin, brzy potom náš prezident Gottwald, a tak byl tento případ odložen a už nikdy nebyl obnoven.

Přestože celý život byl naplněn těžkou prací, paní Emílie se dožila mimořádného věku. Jenom několik posledních let potřebovala celodenní opatrování, za což tímto patří velký dík její rodině.

Pro oživení paměti:

Stalin *18.12.1878+5.3.1953;

Gottwald *23.11.1896 + 14.3.1953

Fr. Samsounek

Společenská kronika

Červenec - září

v červenci:

- 50 let Lipovská Anna
Gregor Kamil
- 60 let Peprníček Ladislav
Hubáčková Jiřina
- 70 let Hájková Františka
- 75 let Lysoňková Anna

v srpnu:

- 50 let Dovrtěl Stanislav
- 80 let Anderlová Zdeňka
Malinová Anna
- 85 let Prajková Drahoslava
- 90 let Mikulková Slávka

v září:

- 50 let Šmídová Marta
Varga Viliam
Stuchlíková Irma
Janošek Jiří
- 60 let Jungová Anna
Knot Zdeněk
- 70 let Srbová Marie
- 75 let Chadalíková Libuše
Lapčíková Anna
- 85 let Hlavačková Božena

Vítání občánků 1. 10. 2016

Klub seniorů

V červenci se členové „Klubu“ s vnuky a dalšími příznivci vydali na letní plavbu po řece Moravě. Vyzkoušeli jsme si vystoupání lodi v plavební komoře, které proběhlo nad očekávání rychle. Sbohem léto! A příští rok na lodi na shledanou!

H. Mar

Pozvánka na plánované akce			
říjen	14.10.2016	Rej broučků	Klub sluníčko
	15.10.2016	Drakiáda	Topolská chasa
	21.10.2016	Návštěva noční ZOO	Společenská komise
	27.10.2016	Večer k výročí ČR, beseda nad knihou Velká válka	OÚ
listopad	9. 11.2016	Beseda o Veruně Čudové	Knihovna/Pavel Krystýn
	18.11.2016	Vánoční aranžování	Společenská komise
	26.11.2016	Beseda s důchodci	Společenská komise
		Vánoční dílničky	Klub rodičů
prosinec	3.12.2016	Mikulášský jarmark	TCH, SK
	4.12.2016	Adventní koncert	Kostelní rada
	10.12.2016	Vánoční zájezd do Krakova	Společenská komise
	26.12.2016	Košt gulášů	OÚ
		Turnaj ve stolním tenisu	TJ

Milí spoluobčané, po delší odmlce nám opět dovolte pár slov co se u hasičů událo. Za finanční přispění obce byla v hasičské zbrojnici instalována nová kuchyňka, která již plní svůj účel. S novou kuchyní byly horní prostory taktéž vymalovány a instalovány nové světla. Nyní hasiči dodělávají svépomocí pouze detaily na zpříjemnění chvil při teoreticky odborné přípravě ve zbrojnici. Zásahová jednotka díky dotaci

od Zlínského kraje pořídila osobní ochranné prostředky (obuv, přilbu a třívrstvý zásahový oblek) třem hasičům a díky tomuto nákupu má již každý člen zásahové jednotky vlastní výstroj. Obec poté ještě zakoupila zásahové rukavice, aby hasič při zásahu byl kompletně vstrojen. **Dotace od Zlínského kraje (69%) a obce Topolná (31%) byla ve výši 88.400 Kč.** Jde tedy vidět, že ani na nižší jednotky požární ochrany kraj nezapomíná.

Pomalu se nám již blíží podzim a konec roku. A co máme do konce roku ještě naplánováno? No věcí je spousty, praktický výcvik, „nějaká akce“ členů zásahové jednotky a udržování výstroje, výzbroje při případné pomoci. Nebudeme předbíhat, jelikož vše se dozvíte v dalším vydání. A abychom nezapomněli, pokud uvidíte hasičská vrata otevřená, můžete se u nás zastavit na kus řeči a nebo dobré kafe. Tedy snad dobré kafe ...

Vaši HASIČI

Vzpomínky na vojančení v Topolné (2)

Návrat na vysílač do Topolné

Protože jsme již byli řádní vojáci s přísahou, (ta se konala v Kaplicích – jižní Čechy) tak jsme se již bez doprovodu vraceli ke svým útvarům. Ještě si matně vzpomínám, že jsme jeli vlakem a přes Brno. Po příjezdu do Topolné jsme byli zařazeni do 4. hospodářského družstva pod vedením svobodníka Miloše Kostečky (oženil se do Spytihněvi). I když naše družstvo mělo plnit jiné úkoly, byli jsme aktivně zařazeni do stráže na hlídání stožárů, jejichž skutečná výška byla pro nás vojenským tajemstvím. Jednalo se o stožáry, které vysílaly (a stále vysílají) radiový signál. Byly nejvýkonnější ve střední Evropě, co se týká vlnové délky (DV) na dlouhých vlnách. Nyní bych rád popsal svou první strážní službu.

Do služby musel voják nastoupit řádně oholen a ustrojen včetně vybavení se zbraní. Po proškolení do strážní služby nadřízeným orgánem - Dozorčím útvaru, došlo k nabití zbraně (samopal vzor 58) a po provedení výměny předchozí stráže u obou stožárů, nastala vlastenecká povinnost strážit stožár č. 1 nebo č. 2 proti záškodníkům, nebo podle tehdejší terminologie - imperialismu! Tato strážní služba obnášela pochůzku volným krokem kolem kotev a neustále být ve střehu. Trocha vysvětlení - kotva byl oplocený prostor, kde lano ze stožáru bylo upevněno do velkého betonového kvádru. Pokud by došlo k přeřezání lana tak by stožár spadl. Za moment popíši „drama“, které jsem zde prožil.

Vlastní stožár má výšku 270m, z toho 250m tvoří příhradová konstrukce. Nad touto konstrukcí je připevněna 20m ladicí tyč. Celý stožár váží přibližně 400 tun a je posazen na keramickém

izolátoru. Celkovou stabilitu stožáru zajišťuje dvanáct ocelových lan. Jen pro zajímavost: Keramický izolátor má výšku jeden metr, je dutý a je dimenzován na 1600 tun. To byly, panečku, materiály!

Při procházce kolem těchto kotev, jsme museli provádět telefonické spojení s velitelem stráže, který byl v kasárenském objektu (likusáku). Jedním z dalších úkonů byla občasná povinnost osvětlovat prostor kolem stožáru. Služba trvala: 4 hodiny stráže, pak 4 hodiny odpočinku. V těchto cyklech se to opakovalo 24 hodin. Jiný rytmus nastával v zimě, kdy při silných mrazech bylo toto střídání častější - po 2 hodinách. Nyní se vrátím k mé první službě.

Začátek mé ostrahy probíhal normálně, ale později se u mě zvyšovala nervozita zvláště tehdy, když koncem služby jsem uslyšel u kotvy podivný zvuk, jako kdyby někdo piloval lano. Ihned jsem zalehl a plazil se blíže. Poněvadž byla velká tma, nic jsem neviděl. Přitom na hodinkách jsem zjistil, že za 10 min bych měl být vystřídán. Uvažoval jsem .. kdyby tam byl narušitel, tak za mé služby už lano nestihne přepilovat (bylo tlusté cca 5 cm) a já nebudu mít na svědomí zastřelení člověka – byť narušitele. Po nástupu do dalších čtyř hodin, když jsem byl znovu na stráži a bylo

už denní světlo, tak jsem dalekohledem kontroloval lano, zda není někde napilováno. Vše bylo v pořádku. A tak jsem s úlevou a uspokojením zjistil, že podivné zvuky, které jsem v noci slyšel, způsobovali králíci, kteří se volně pásli v oplocení a chroustali travu. K tomu bych dodal: tito králíci – „záškodníci“, měli také svůj režim. Byli nejprve chováni v králíkárně a staral se o ně vojín Vitouch.

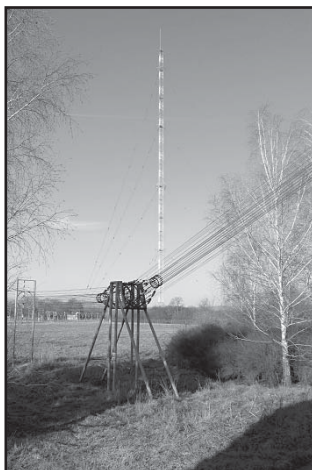
A tak jednou - po skončení zaměstňání při nastoupené jednotce, velitel vyzval „ošetřovatele“ : vojín Vitouch vystupte! Tak Vám před celou jednotkou děkuji za krmení králíků. Ten však pohotově odpověděl – není zač, soudruhu kapitáne! Ale vzápětí dostal od velitele odpověď: to vím také, protože jste je zapomněl krmit a z hladu sežrali dverca a uhynuli. A tak chovatel byl ze své funkce odvolán!

Dalším živým tvorem při našem střežení u stožáru byla srnka Líza, která si zvykla na společnost vojáků a postupně se ochočila. Byl jsem na ni upozorněn, když mi vyprávěl kamarád, jak k němu v noci tiše přišla a olízla mu ruku.

Ten se tak lekl, že si málem přivodil infarkt. Také jindy - při další službě jsem zažil strach, když z Kněžpolského lesa byla vystřelena světlice a já jsem se vážně domníval, že dojde k narušení

našeho objektu. Ale to se zase konalo v rámci výcviku parašutistů, kteří měli za úkol symbolicky stožáry shodit. Překonali oplocení vysílače a u kotevních lan položili dělobuchy. Ale takových podobných situací a překvapení bylo pro nás – nováčky, více než dost. O dalších „událostech“ až příště!

Veterán z vysílače

Topolská kopaná

Dorost

Muži

Staří páni

Turnaj talentů

Přivítání prváčků

Slavnosti vína v Uheském Hradišti

Svatováclavské hody s právem

Možná jste si všimli, kolik veselého zpěvu bylo poslední týdn slyšet ze Staré školy a občas i z přilehlého okolí. To znamená jediné, po roce tady byly opět hody.

V sobotu odpoledne se krojovaní sešli před kostelem, kde hodové veselí započalo žehnáním práva. Po krátké taneční vsuvce se celý průvod vydal pro mladší stárky a následně i na horolezecký výstup pro starší stárky. Naštěstí byla tato námaha kompenzována bohatým občerstvením na každé zastávce. Poslední zastávkou obchůzky byl tradičně Obecní úřad, kde chasa dostala povolení od pana starosty.

Sobotní večer patřil hodové zábavě, která se konala v nově zrekonstruovaných Búrovcích. Krojovaní předvedli taneční pásmo, které poctivě nacvičovali celé prázdniny. O hudební doprovod se postarala DH Topolanka a CM Včelaran. Program návštěvníkům zpestřil také historicky první fotokoutek.

Na nedělní mši se po náročné zábavě chasa nešla v tak hojném počtu jako předchozí den, ale

vodit berana vyrazili už opět v silné sestavě. Jelikož je večer nečekaly žádné závazky v podobě besedy, probíhal průvod v uvolněné atmosféře. Starosti o vůz s beranem se s nadšením ujali naši nejmladší krojovaní.

Hodování bylo zakončeno následující pátek v pohostinství U Huberta, kde proběhly hodové dozvuky za hudebního doprovodu CM Oskoruša.

V. Kučerová

